

II. Ipsum verò Aristotelem, in cuius verba jurari solet (uti de ipso loquitur idem Vossius cit. l.) Eclecticum revera fuisse, quis crediderit? Et est tamen illud tam certum, quàm quod certissimum. Ut enim id nunc taceam, quòd à *Laurent. Valla, Agrippa, Julio Alexandrino* plurimisq; aliis veteribus ac recentioribus (quorum verba allegat Clarissimus Thomafius in Plagio Literario §. 364.) sic habitus plagiarius, & Authoribus suis relinquam, quòd speciatim dicatur Speusippi manuscripta, tribus Atticis talentis coëmpta, postquam quæ inibi reperisset optima suis libris inseruisset, concremâsse simul omnia (quod equidem illaudabile genus ἐκλέξεως illud nequaquam est quod hoc tractatu commendamus) si ex propriis ejus scriptis potiùs quàm aliorum relatu judicare velimus Philosophum celeberrimum, nunquid alterius quàm Eclectici verba esse possunt ea, quæ leguntur sub ipsum initium cap. II. Lib. I. de an. ubi naturam animæ rectè pervestigaturum oportere ait τὰς τῶν προτέρων δόξας συμπαραλαμβάνειν, antiquorum (Democriti puta, Pythagoræorum, Anaxagoræ, Thaletis, Diogenis, Heracliti, Alcmaeonis, Critiæ &c. quas pluribus etiam postmodum enumerat & expendit) opiniones unâ comprehendere (NB.) ὅπως τὰ ἰδιῶς εἰρημένα καλῶς λάβωμεν· εἰ δὲ μή τι καλῶς, τὰ πρὸ εὐλαβηθῶμεν, h. e. ut ea quæ scitè dicta sunt accipiamus: Si quid verò inscitè, id vitemus. Ad quem locum *Jul. Pacius* hoc Philosophum suo more hîc facere „inquit, notariq; ejus modestiam jubet, cùm simpliciter sumenda esse dicat, quæ alii rectè tradiderunt, de vitandis autem non ita simpliciter, sed in unitatis numero & quidem cum dubitatione, si quid minus rectè &c. loquatur. Fuisse autem revera istum Aristotelis morem, ex τῶν μετὰ τὰ Φυσικὰ & Φυσικῆς ἀκροάσεως initio quoq; sole clariùs apparet: ubi causarum principiorumque numerum determinaturus, ea, quæ Thales, Anaximenes, Diogenes, Hippasus Metapontinus, Heraclitus Ephesius, Empedocles, Anaxagoras Clazome-

zome-

11

11